

PLASTIC BATTLE

Sayı: 03 Kasım 2011

Stranger in a Strange Land

AFV Club 251/1
Sancar Buhur

Referans/Makale

Tural Kariyeri
Alper Akkurt

Çeyrek Ölçek Tiger

AFV Club Tiger1E Erken Model
Ayhan Toplu

1/48 Trumpeter Mig-3

Ayhan Toplu

1/48 Tamiya Bf-109 E-3

Zafer Yılmaz

1/35 Dragon Panther G Geç Model

M. Ahmet Yazal

İnceleme

HobbyBoss 1/32 Spitfire Mk.Vb

Zafer Yılmaz

1/35 Dragon Sherman

Eskitme Etkisi

Özgür Güner

Bu sayının İçeriği

Trumpeter Mig-3 Geç Model

Ayhan Toplu

Eskitme Etkisi

Özgür Güner

AFV Club Sdkfz.251/1

Sancar Buhur

Tural Kariyeri

Alper Akkurt

AFV Club Tiger1E Erken Model

Ayhan Toplu

Dragon Panther G Geç Model

M.Ahmet Yazal

Tamiya Bf-109 E-3

Zafer Yılmaz

İnceleme-HobbyBoss Spitfire MkVb Tropical

Zafer Yılmaz

İki ayda bir düzenli olarak güncellenen PlasticBattle.com adresindeki web sitemizin elektronik ortamdaki dergisidir.

İçerik, yazarlara ait olup kullanmak isteyenlerin kendilerinden izin alması yeterlidir.

Editör' den

Merhaba!

Bir yılın daha sonuna yaklaştığımız şu günlerde PB derginin 3. Sayısıyla yine karşınızdayız. İlk sayıları takip eden arkadaşların hemen farkedeceği gibi, bu sayıdan itibaren farklı bir boyut ve içeriğe geçiyoruz. Beğenileceğini düşündüğümüz bu değişiklikler, bundan sonra PB Derginin standart yapısı olacak.

Modelcilik; ülkemizde çok tanınan bir hobi olmasa da, geçen zaman ve artan modelci sayısı ile yavaş yavaş ilerleme yolunda. Pek çok ülkede birden fazla basılı dergi ve farklı kaynakların bulunduğu düşünülürse, Türkiye' de modelcilik üzerine „gerçek“ bir derginin olmaması üzücü. Ama teknoloji çağında yaşıyoruz ve bu eksiği tam olmasa da kısmen doldurabiliriz. PB Derginin amacı da Türk modelcilere kendi dillerinde bir şeyler sunabilmek. İçerik genel olarak plasticbattle.com üyelerinin çalışmalarından oluşmakta, lakin her türlü yardım ve desteğe de açık. İçeriğe yönelik istek, soru yada çalışmalarınızı e-posta adresine yazabilirsiniz.

Bu sayı, Ayhan Toplu'nun Trumpeter MIG 3 modeliyle başlıyor. Ardından Özgür Güner'den detaylı bir eskitme yazısı var. Eskitmenin kötü boyanmış bir modelde bile neleri değiştirebileceğini gösteren ve çok sorulan sorulara yanıtlar içeren bir yazı. Sancar Buhur, o çok güzel SdKfz. 251 lerinden birisiyle aramızda. AFV Club'in kiti bu kez Almanlara değil, baskalarına hizmet ediyor. Ödül kazanmış bu modelin detaylı yapım aşamalarını sayfalarımızda bulacaksınız. Alper Akkurt'un Tural

Kariyeri yazısını keyifle okuyacak, ama sonuçta içinizden de olsa birilerine kızacaksınız. Ayhan Toplu bu kez 48 ölçek Tiger'ıyla karsımızda. Küçük bir modelden nasıl büyük sonuçlar alınabileceğinin güzel bir örneği. Modelciliğin en popüler araçlarından biri olan Panther tankı da Ahmet Yazal'ın harika çalışması ile sayfalarımızda. Sadece model değil, tarihçe de içeren güzel bir yazı.

Karacılar için Panther ne ise, havacılar için de Bf-109 O'dur sanırım. Zafer Yılmaz'ın modeli içinizdeki uçak ateşine yönelik bir çalışma. Keyifli üslubuyla defalarca okunacak bir makale. İnceleme olarak da, Hobbyboss'un 1/32 ölçek Spitfire Mk.Vb' sini sayfalarımızda bulacaksınız.

Türk modelcilik camiası birlikte büyümek yerine bölünerek dağılmayı daha bir tercih eder ne yazık ki. Bu dergideki amacımız, "O'nun grubu", "Bunun sitesi" den ayrı olarak, modelcilik temelinde birşeyler yapmak. Boş konuşmaları, tartışmaları bırakalım başkaları yapsın, biz modellerimizi yapmanın keyfini çıkaralım.

Bir dahaki sayıda görüşene kadar, modelle kalın...

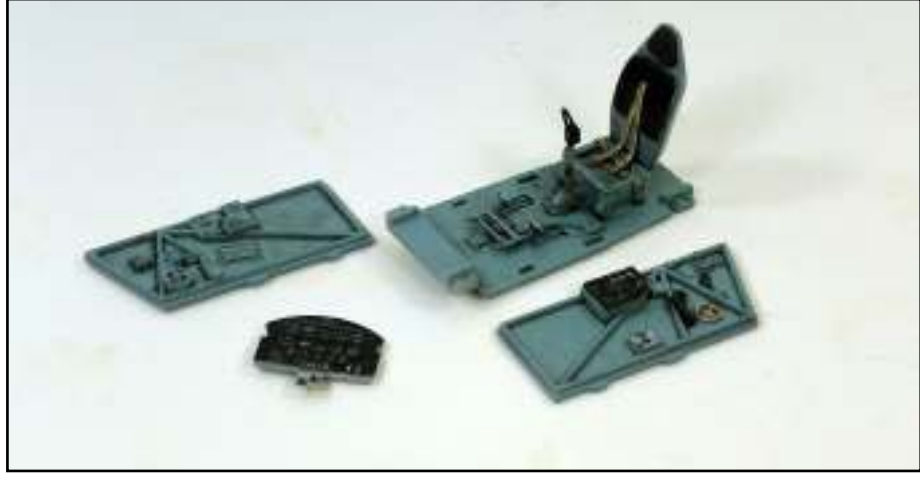
Editör..

1/48 Trumpeter Mig-3 Geç Model

Ayhan Toplu

Mig-3, prototip olan Mig-1' den geliştirilmiş yüksek irtifa avcısıdır. Barbarossa Operasyonunun başlangıcın toplamda 981 adet Mig-3, VVS, PVO ve Donanma da hizmet vermekteydi. Uçağın asıl ve en büyük problemi yüksek irtifa için üretilmesine rağmen, ilk hava çatışmalarının genelde düşük irtifada gerçekleşmesiydi. Çağdaşı sayılabilecek Bf-109F2(640 km/s) ve Spitfire Mk.V(603 km/s) den hızlıydı.(640 km/s). Ama bu avantajı sadece 7000 m.den yüksek irtifada kullanabiliyordu. Uçak, düşük irtifaya indiği zaman 109F2' den daha yavaş(505 km/s) hale geliyordu. Bf-109F2' den daha ağır bir uçak olan Mig-3(3350 kg.) Alman rakipleri karşısında kolay bir av hale gelmekteydi. Bundan dolayı savaşın ilk aşamalarından sonra Mig-3' ler roket ve ek silah podlarıyla desteklenip yüksek irtifa bombardıman önleyicisi olarak hizmet vermeye başladı. LaGG-3 ve LA-5' in üretilmeye başlanıp yüksek sayılarda kullanılmaya başlanması ile önce geri hizmet ve eğitim görevlerinde, ardından da servisten tamamiyla çekildiler.

Bugün üç tanesi -Allison motorlarıyla- restore edilmiş haliyle Amerika ve Rusya' dadır.

Trumpeter' in 32 ölçekteki erken modelinin küçültülmüş hali gibi. Parça sayısı az, nispeten birleşmesi kolay ve bitince de göz doldurucu bir model. İçinden 3 profilli destekleyecek şekilde ıslak çıkartma seçenekleri mevcut. Bunlardan ilki düz yeşil, burunu siyah olan beyaz 12, diğeri yeşil üzerine siyah kamufajlı beyaz 95 ve benim yaptığım kış kamufajlı siyah Yedi. Dekaller aftermarket ürünlerle yarışabilecek kalitede ve incelikte. Dekal solusyonlarına çok iyi cevap veriyorlar. Şeffaf parçalarda herhangi bir bozulma veya leke yok. İncelikleri tatmin edici.

Modelin Künyesi

Ölçek: 1/48

Üretici: Trumpeter

Model: Mig-3 Geç Versiyon

Kaynaklar

- http://en.wikipedia.org/wiki/Mikoyan-Gurevich_MiG-3

- <http://mig3.sovietwarplanes.com/mig3/mig3.html>

Kullanılan Detay Setleri.

- Quickboost egzozlar(#QB48154)

- Eduard renkli zoom seti.(#FE388)

Montaja kokpitten başladım. Yukarıda da belirttiğim gibi az parçalı olan bu modelin sadeliği kokpite de yansımış. Ben biraz daha detaya girebilme umuduyla modele Eduard' ın renkli Zoom setini de ekledim. Kolayca toplanan kokpite göz kararı karışım yaptığım rengi pistole ile attım. Biraz fırça işinin ardından siyah yağlı boya yıkama ve az biraz metalik dökülme yaptım. Pilotun ayağını koyduğu yerleri ise Mig pigmentleriyle pisletemeyi de ihmal etmedim.

Kokpit aşaması sorunsuz geçtikten sonra kanat ve gövde montajına başladım. Burada parçaların birbirleri ile uyumları gayet iyi, çeşitli tesviye aşamalarından sonra sorunsuz birleştiler. Bu ana parçaların birbirleriyle uyumları gayet başarılı olmasına rağmen birbirlerine olan uyumları sorunluydu. Özellikle sorun kanat gövde burun birleşmesinde dramatik haldeydi. Neredeyse tesviye edilmesi en zor bölümde kocaman bir delik mevcuttu. Bu deliğe öncelikle stiren şerit yerleştirdim. Sonra zımpara ile bu şeride şekil verdikten sonra çeşitli alıştırma aşamalarından sonra sabitledim. Tamiya' nın macun putysi ve ardından Surface 500 uygulamasının ardından, beni tatmin edecek bir sonuç elde edebildim. Bu sorunu aşıttıktan sonra model hızlıca ilerledi, önce astarı ardından öngölemeyi gördü.

Modelin üst kısmını gunze 303 ve altını yine Gunze' nin light blue su ile boyadım. Gunze 303' ün dönemsel Rus yeşilini karşılamadığına dair çeşitli makaleler okumama rağmen zaten kış kamuflajı yapacağım için bunlara fazlaca takılmadım. Modeli bu şekilde boyadıktan sonra önce parlak vernik atıp, tüm boyayı koruma altına aldım. Ardından beyaz boya aşınmasının yoğun olarak görüldüğü kanat köklerine saç spreyi uyguladım. Saç spreyinin iyice kurumasının ardından alkolle inceltilmiş beyaz ile modeli boyadım. Kurumasına fazla fırsat vermeden suyun altında uçuş yönüne doğru boyayı söktüm. Renkli profil ve fotolardan takip edebildiğim yeterlilik düzeyine gelince de eskitmeyi sonlandırdım.

Birkaç gün geçip modelin kurumasının ardından modele parlak vernik attım. Yine kuruma süresinin ardından dekalleri uyguladım. Dekaller, solusyonlara çok iyi yanıt verdi. Arkasından tekrar parlak vernik atıp yağlı boya yıkamasını yaptım. Son aşamada, dışarıda boyanmış parçaların sabitlenmesi, egzoz izi eskitmesi ve saç telinden yapılmış antenin ardından modeli bitirdim.

Ayhan Toplu

Ekim 2011

Not: Model için değerli dostum Zafer Yılmaz' a teşekkürler.

ESKİTME ETKİSİ

Özgür Güner

Modelcilikle kalıcı bir hobi olarak uğrasan herkes bilir ki; iyi bitirilmiş modeller, bir bütün olarak her biri özenle yapılan aşamaların sonucudur. Montaj, detaylandırma, boyama ve eskitme. Elbetteki bütün bu aşamaların hepsinin sonuç üzerinde büyük etkisi vardır. Peki, sadece eskitme ile, çok iyi durumda olmayan bir model "Kabul edilebilir" çizgisine getirilebilir mi? Bitmiş modellere son görünümünü verenin eskitme aşaması olduğu düşünülürse, Neden olmasın?

Kullanacağım model Dragon'un 6231 nolu British Sherman MKIII kiti. Modelin montajı ve boyamasını bir arkadaşım yaptı. İlk bakışta montajda ciddi sorunlar görünmesede, dikkatli

bakınca kimi küçük ama kritik hatalar belli oluyor. Özellikle PE parçalarda durum pek iyi değil. Bazı hassas parçalar ya yok, ya da kırılmışlar. Lakin esas sorun boyamada. Fırçayla ve yeterince inceltilmemiş bir boya ile boyanan modelin görünümü pek iyi sayılmaz. Özellikle detay boyamalarda ciddi tasmalar olmuş. Diğer taraftan uygulanan dekallerde büyük oranda silvering sorunu var. DS Paletler boyanmamış ve montajlanmamışlar. Normal şartlarda, bu durumda bir modelin boyasını söküp, kimi montaj hatalarını düzelterek tekrar boyamak gerekir. Lakin burada durum farklı, bakalım eskitmenin bu durumdaki bir modele etkileri ne olacak?

Modelin Künyesi

Ölçek: 1/35

Üretici: Dragon 6231

Model: British Sherman Mk.III

Kullanılan Detay Setleri

- Royal Model Yükleme Seti(No.591)

Paletleri monte edilmemiş, bazı montaj hataları, kalın bir boyama ve dekal sorunları olan modelin ilk hali.

Modelde kullanacağım Royal Modelin yükleme seti (No.591) ve Karaya dan çekme halatı. Bu malzemeler kitin eskitmesinde ve yeni görünümünde oldukça faydalı olacaklar.

İlk adım olarak, paletleri boyayıp, cımbız yardımıyla yerlerine monte ettim. Yükleme setindeki parçaları da boyayıp modele yapıştırdım. Modelde kullanılan rengin açık bir tonu ile bazı yükselti yerleri boyadım. Bu sayede modelde hakim olan asiri monoton görünümü kırmada ilk adımı atmış oldum. Kayıp olan arka farların koruma çerçeveleri için yedek kutusunda bulduklarımı kullandım. Tüm modele Vallejo mat vernik püskürterek modeli esitme aşamasına hazır hale getirdim. Diğer taraftan, sorunlu olan dekaller Vernikten sonra normale döndü.

Eskitmeye geçmeden önce, ilk olarak modelin alt kısmına küçük bir delik açarak, eski bir cd kutusundan yaptığım kaidenin üstüne vidaladım. Bu sayede modele dokunmadan istediğim gibi çalışabileceğim. Eskitme aşamasında ilk olarak bir kaç kat filtreleme yaptım. Bunun için, bir karton parçası üzerinde bir miktar beklettiğim koyu kahverengi tonlarda (Burnt Umber - raw umber - neutral black) yağlı boyaları kullandım. Filtreleme için, içerisindeki yağın fazlasını kartona bırakan yağlı boyaları, kokusuz tinerle (Schmincke Diluent N) oldukça incelterek uyguladım. Bu tür modellerde filtreleme aşaması önemli, oldukça ham ve yüksek kontrastlı gözüken modellerde, renkleri kaynaştırmak için en iyi yöntemlerden birisi. Seçilen renklere ve filtrenin inceliğine dikkat etmek gerek, aksi halde model asiri koyu ve tek tonda bir renge dönüşür.

Tatmin edici sayıda filtreleme kati uyguladıktan sonra (bu modelde farklı renklerle 4-5 kat gerekli oldu) sıra yağlı boyalarla tonlama yapmaya geldi. Normalde boyama aşamasında yapılması gereken bu tür tonlamaları yağlı boyalarla sonradan da yapabilmek mümkün. Önemli olan doğru renkleri kullanmak ve uygulamada abartıya kaçmamak. Benim burada seçtiğim renkler, yağlı boya olarak Buff, Burnt Umber, Raw umber ve Neutral black. Yine karton parçası üstünde beklettiğim boyaları, bu sefer direkt olarak ince uçlu bir fırça ile modele üstüne noktalar olarak dedirdim. Açık renk olacak daha çok ışık alan renkler için buff'u gölgede kalan daha koyu yerler için kahverengi tonlarını kullandım. Hepsini aynı anda değil, bölge bölge yaptım. Koyduğum noktaları, yatay uçlu ve neredeyse kuru bir fırça ile yumuşak darbelerle hafifce bastırarak buldukları yerlere yedirdim, dağıttım.

Buraya kadar yaptığım aşamaların hepsini sadece modelin üst kısımlarına uyguladım. Paletler ve oldukça kötü boyanmış süspansiyon-tekerlere bu aşamalarda hiç dokunmadım. O kısımlar için başka şeyler düşünüyorum.

Yağlı boyalardan sonra, model ilk görünümünden farklı bir hal aldı. Filtrelemeler sayesinde çukur olan yerler daha koyu kalırken, yağlı boyalar sayesinde ışık alan yerler daha açık oldu ve modelin detayları, derinliği açığa çıkmaya başladı.

Sirada modele küçük çizikler, boya döküntüleri vermek var. Bunun çok çeşitli ve farklı yolları var. Sac spreyi, ince uçlu fırça yada sünger ile. Bu teknikler için de en hızlı ve pratik olanı sünger. Bu aşamada da yağlı boyaları kullandım. Yarı yarıya karıştırdığım Burnt Umber ve Neutral black'e kaliteli bir bulaşık süngeri bastırıp, süngerdeki boyanın fazlalığını kağıt havluya sürdükten sonra model üstünde çizik- boya dökülmesi olabilecek yerlere değdirdim. Burada, model üstünde uygulamaya geçmeden önce başka bir yüzeyde deneme yapıp, süngerdeki boyanın nasıl ve nerelere değdiğini görmekte fayda var. Oldukça hızlı olan bu teknikte kontrolü kaybetmemek ve makul sınırlarda kullanmak lazım. Aksi halde çok kısa sürede model estetik çizgilerin dışına çıkabilir.

“

Her ne kadar filtreleme ve yağlı boyalarla modelde bazı derinlikler oluşturmuş olsamda, bazı yerlerin daha koyu olması gerekiyor. Bunun için MIG Dark Wash kullandım. İnce uçlu bir fırça ile en koyu olmasını istediğim yerlere dark wash sürdüm, tasma yapan yerleri MIG Thinner ile yine ince bir fırça ile hemen temizledim. Bu aşamadan sonra, bu noktaya kadar yaptığım boyamaları koruma altına almak için modele Vallejo akrilik matt vernik püskürttüm.”

”

Sıra geldi biten modelde en çok dikkat çeken yerlerden biri olan yan yüzeylerdeki dikey akıntılara. Bu efektleri verebilmenin çeşitli yolları var, lakin en hızlısı ve belki de en etkilisi AK Interactive'in ürünleri. Enamel bazlı bu boyalar kullanıma hazır siselerde sunulmakta. iyice karıştırdıktan sonra, boya ları inceltmeden orta uçlu bir fırça ile, yukardan aşağıya çizgiler çektim. Burada kullandığım boyalar, Dust Effects, Earth Effects, Africa Dust Effects and streaking grime. Uygulamanın yapılacağı modelin rengine göre, bu aşamada kullanılan boyalar değişiklik gösterebilir.

Boya lar kuruduktan sonra, AK Interactive'in White Sprit ine bandırılıp fazlalığı kağıt mendille sü rülen hafif nemli bir fırça ile yine yukardan aşağı çizgiler yaparak, akıntı çizgilerini tamamladım. Bu aşamada, çok belirgin çizgiler bırakmamaya, var olanları da tamamen silmemeye dikkat etmek gerekli.

Sıra geldi şimdiye kadar hiç bir şey yapmadığım yürür aksam ve paletlere. Bu kısımlardaki boyama hataları sıradan eskitme yöntemlerini kaldıracak türde değil. O sebeple bir şekilde gizlenmeleri gerekli. Hemen en başta söylemeliyim ki; aslında eskitme, varolan hataları gizlemek için yapılmamalı ya da bir çıkış yolu olarak görülmemeli. İyi bitirilmiş modellerde, eskitme doğru yapılmış bir boyama üstüne yapılır ve amacı bir şeyleri saklamak değil, daha gerçekçi ya da estetik göstermektir. Tabii burdaki modelde durum farklı. Bu aşamada, süspansiyonlar ve tekerleri hafif bir camur tabakası ile kaplamaya karar verdim. Bunun için direkt yoğun bir camur yerine, kurumuş kalıntılar ve biraz taze camur kullanmayı tercih ettim. Kullandığım malzemeler yine AK Interactive ürünleri. Küçük bir kaptaki, bir miktar alçıya Earth Effects ve Dust Effects ekledim. Karışımına bandırdığım fırçaya, fazlalığını bir kağıt mendille sürdükten sonra modele yaklaştırarak airbrushla hava üflettim. Burada, direkt modelde uygulama yapmadan önce başka bir yerde çalışmak, kullanılacak hava basıncı ve püskürtmenin yönünü konusunda denemeler yapmak faydalı olacaktır.

Püskürtülen boya kısa sürede kurduktan sonra, White spirit le yukardan asagiya darbelerle camuru dagittim. Bu sayede monoton ve homojenik görünüm kirilmis oldu. Sonrasinda, yine ayni sekilde hazirladigim (bu kez daha acik renkler ve daha az alci ile) camuru modele bir kat daha püskürttüm. Bu sekilde giderek acilan renklerle tatmin edici görünüme ulasana kadar devam ettim.

Kuru camuru yaptiktan sonra sira modele daha cok renk ve kontrast verecek taze camurda.. Bunun icin AK Interactive ´den Fresh Mud ´u kullandim. Bu sefer direk siseden ciktiği gibi ve göreceli olarak biraz daha ince bir firca ile. Fircaýi, camurun sicrayabileceği yerlere dogru tutup, yine hava üfleterek istedigim efektleri yaptim.

“
Camurlama
asamasindan sonra
modelin genel
görünümü ve
kullanilan boyalar.”

Sonrasinda, camurlamaya ilisikin bazi rötuslari yapip, yol tekerlerinin paletlere temas eden yüzeylerini temizledim. Alci-AK Interactive ürünlerinin uygulaması basit, görünümü de tatmin edici. Lakin kuruduktan sonra yüzeyde tutunmaları pek iyi değil. Basit bir dokunusla yada firca darbesi ile hemen dökülüyorlar. Bunu engellemek ve görünümü korumak için modele bir kat daha Vallejo akrilik mat vernik püskürtüm. Bu modelde kullandığım bütün vernikleri suyla yarı yarıya inceltip, ince katlar halinde püskürttüm.

Vernik kısa sürede kuruduktan sonra, yürür aksamın ve tekerlerin cesitli yerlerine AK Interactive Fuel Stains ve Streaking grime ile MIG Wet Effects sürdüm. Bu sayede farklı noktalar farklı tonlara ve efektlere kavuşmuş oldu. Gövde yanlarına kimi ince ve küçük akıntılar da bu aşamada yaptım.

Son olarak, araç üstündeki metal yüzeylere grafiti kalem ile temas ederek, metalik bir görünüm verdim. Paletlerin metal olan ve sürtünmeye maruz kalabilecek yerlerine chrome silver ile çok hafif kuru fırçalamalar yaparak modeli tamamladım.

Sonuc

Modelcilik farklı aşamaların toplamından oluşan bir bütündür. Sonuçta iyi bir model ortaya çıkarabilmek için bütün aşamalara gerekli önemi göstermek ve itina ile çalışmak gerekir. Eskitme, kimi hataları düzeltme için bir şans tanısada, amacı birşeyleri saklamak değil, varolanı daha da güzelleştirmek olmalıdır. Bunun yanında, yeni teknikler ve ürünler sayesinde, eskitmenin model üzerindeki etkisi ortada. Çok üst seviye olmasada, Kabul edilebilir sanırım?

“Stranger in Strange Land”

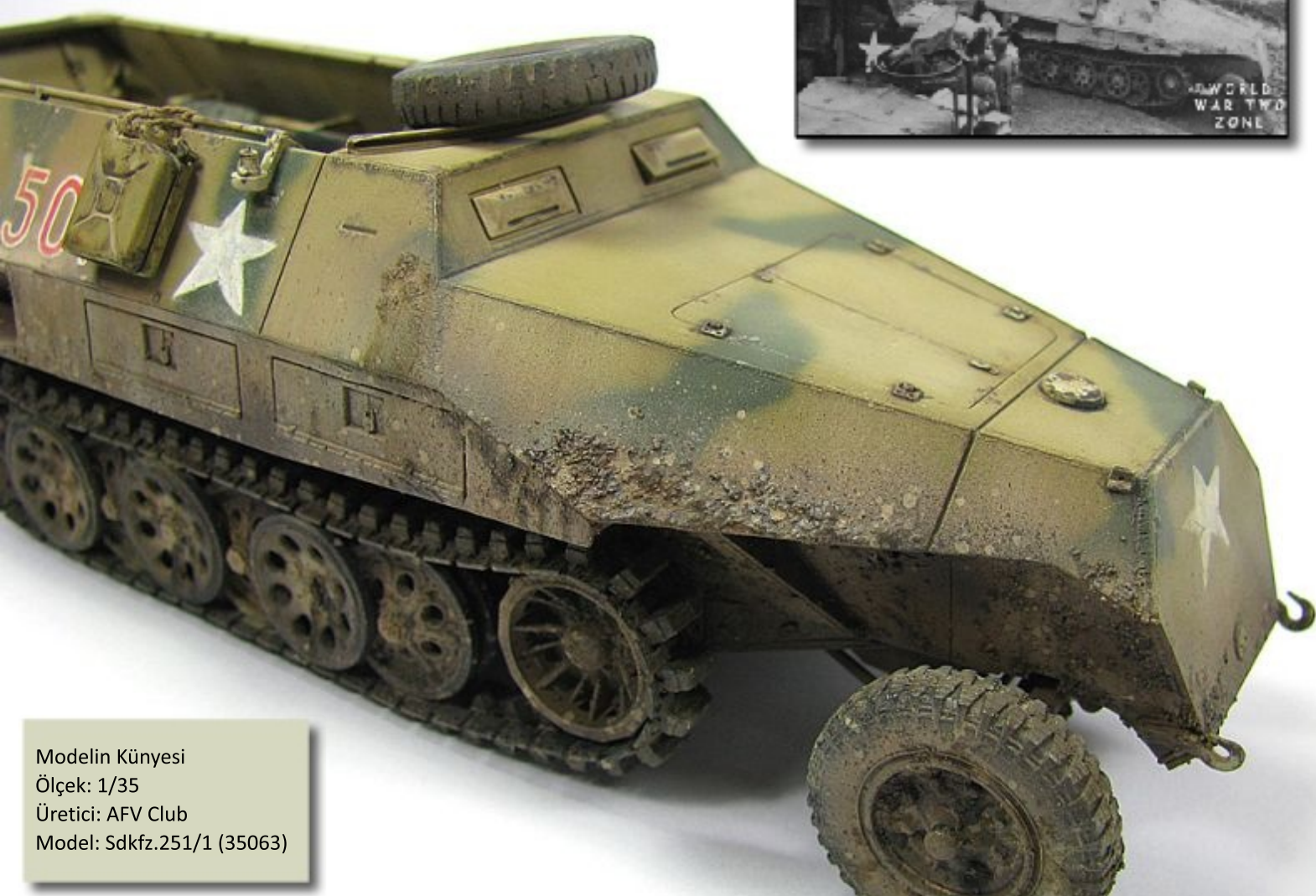
1/35 AFV Club Sdkfz.251/1

Sancar Buhur

Tez çalışmalarım, araya giren başka işler derken modellerimden oldukça uzak kalmış, üretim hattını soğutmuştum. 4. FNSS yarışmasının yaklaşmasını fırsat bilerek yeni bir modele başlamak istedim. Stokta neler var diye bakınırken elim otomatikman AFV Club kutulu 251'e gitti.

Şeklinden midir bilmiyorum bu araçlara bayılıyorum. Yaptığım modellere bakınca bu aracın değişik ölçeklerde yedinci 251'im olacağını gördüm. Alman olarak yaptığım önceki modellerimin aksine bu sefer daha önce yapılmamış bir modeli yapmak istedim. İnternette araştırma yaparken aşağıdaki fotoğrafı buldum. Görür görmez “Budur!” dedim. Araç 1945 Mart'ında 11th Piyade Alayı'na bağlı askerler tarafından ele geçirilmiş bir araçtı.

Fotografın aracın renkleri anlaşılamiyordu. D versiyonu olduğu için ana renk sarı olmalıydı fakat üstünde kamuflaj olup olmadığından emin olmadığımdan profilde hata yapmamak için elimdeki kaynakları araştırmaya başladım. Şanlıymışım ki e-booklarımdan ikisinde aynı profil birbirini doğrulayarak çizilmişti.

Modelin Künyesi
Ölçek: 1/35
Üretici: AFV Club
Model: Sdkfz.251/1 (35063)

Daha önceden bu marka 251'ler yaptığım için oldukça hızlı bir şekilde temel iç montajı tamamladım. Araç savaşın sonlarına doğru ele geçirilmiş bir araçtı. Fotograftaki görüntüsünü de dikkate alarak oldukça yıpranmış, pislik içinde bir araç olsun istedim. İç montajı yaparken kapı kenarlarındaki yangın tüplerinin olduğu kısımları eldeki artık asit indirmeler ve plastik levhalardan yaptım.(Resim 4) Yine kapıların yayları ve açıp kapatma kollarını kendim imal ederek arka kısmı bitirdim.

Askerlerin oturduğu ahşap kısımlarda kırıklar, deri kısımlarda yırtılmalar yaparak araca kullanılmış görüntüsü vermeye çalıştım. Ön konsolda yer alan gaz maskesi kutusunun tutucularını, yan duvarlardaki mg ve harita çantası tutucularını yine kendim ürettim.

“

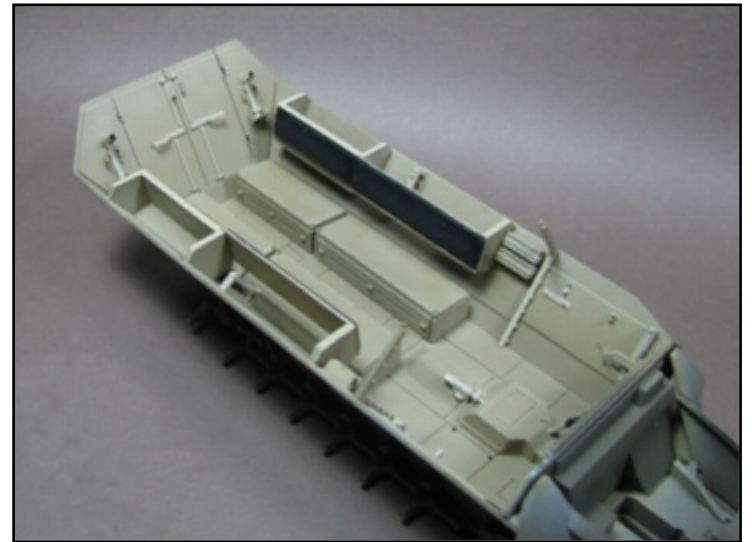
Modelin boyamasında Tamiya marka boyalar ile Renk Modülasyonu uyguladım. Boyamada koyu tonlardan başlayarak, yukarı doğru renkleri açarak devam ettim.”

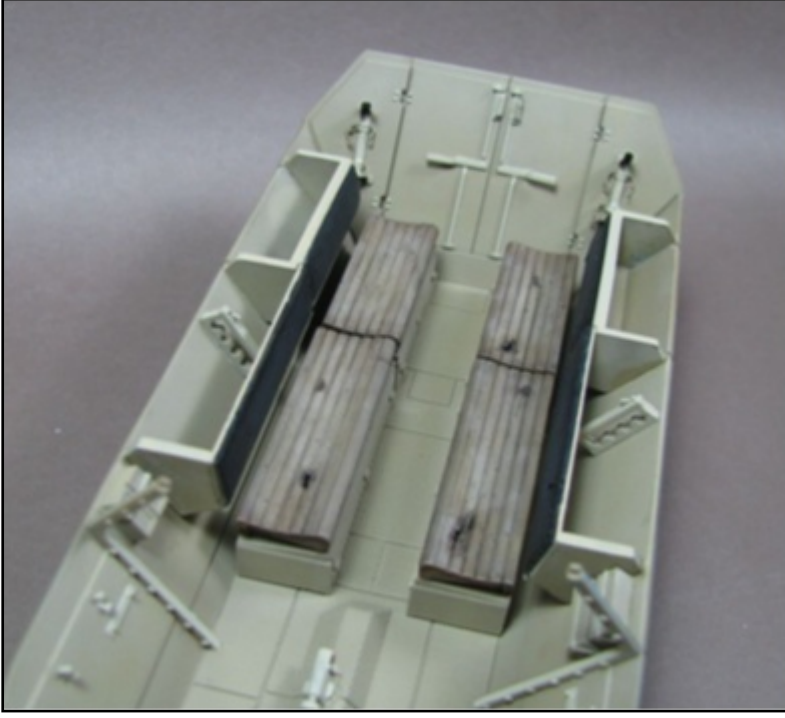
Daha sonra koltuklar ve diğer iç parçalar ile devam ettim. Referans ve profil fotolarına dikkatli bakınca aracın ön çamurluklarının olmadığını, egzoz kısmının açıkta kaldığını fark ettim. Kutudan çıkan engoz parçasını profile uygun olarak modifiye ettim.

“Upper Hull” denilen üst kısmın parça montajını da bitirerek modeli bitirerek modelin iç kısmını boyamaya hazır hale getirdim.

Modelin boyamasında Tamiya marka boyalar ile Renk Modülasyonu uyguladım. Boyamada koyu tonlardan başlayarak, yukarı doğru renkleri açarak devam ettim. En üstte kalan, çıkıntı yapan parçaları ise Vallejo marka boyalar ile tonlayarak temel boyamasını bitirdim. Deri olacak kısımlar için Tamiya yarı parlak siyah boya kullandım.

Ön konsoldaki gösterge panellerinin ve direksiyonun boyanmasının ardından en sevdiğim bölüm olan eskitme aşamasına geçtim. Yan dolaplarına yedek kutumdan Amerikan ekipmanları ekledim. Boyamalarını yaptım. Vallejo marka boyalar ve sünger yardımıyla boya dökülmelerini efektlerini verdikten sonra yağlı boyalar ile modelin renkleriyle oynadım.

Boyama ve eskitme işlemleri daha kolay olsun diye montaj sırasında piyadelerin oturduğu ahşap kısımları ayırmıştım. Tamiya boyalar ile boyadım, yağlı boyalar ile ilgi gösterdim.

Alt kısmın işi bitince aynı işlemleri üst kısım için yaptım.

Bu araçların montajındaki en büyük sıkıntı alt ve üst parçaların birleşimi sırasında meydana geldiğinden iki parçayı dikkatli bir şekilde birbirine yapıştırdım. Orijinal fotoğrafta aracın sağ arka dolap kapağı parçalanmıştı. Plastik kapağı yerinden keserek tüm yan dolabı alüminyum folyo ile kapladım ve fotoğraftaki uygun hasarlı görüntüsünü verdim. Daha sonra tekerleri boyamaya hazır hale getirdim.

Model artık boyanmaya hazır hale gelmişti. Tamiya boyalar ile modeli boyayarak profildekine uygun kamuflajını attım. Modelin üstündeki çamur efektleri için ince talaş, elenmiş kum, yağlı boyalar ve gene Tamiya boya kullandım. Dış kısmı bu kadar çamurlu olan bir aracın iç kısmında çamurlu olmalı diyerek benzer efektleri iç kısımda uyguladım. İşim bitince maket bir modelci abimizin deyimleriyle araç "destroyerden kum kosterine dönüşmüş"tü. Modelim yarışmada kategorisinde birinci olarak kendisini bir kez daha bana sevdirmiş oldu.

Herkese iyi modeller...

Tural Kariyeri

Alper Akkurt

“ Bu aracı internette boşuna aramayın, bulamazsınız. Zaten 3 tane fotosu mevcut, onlardan biri de sanırım bir 30 Ağustos töreninde Ankara'da çekilen şu kare: ”

Siz hiç elinizde tuttuğunuz o 25 santimlik plastik parçasının gerçeğini düşündünüz mü? Ya da şöyle anlatayım... Aklımda şöyle bir fotoğraf yer etmiş, kimbilir ilk ne zaman gördüm onu da hatırlamıyorum ya...Fotoğraf arkadan çekilmiş, 2 tane Tiger I yanyana ilerliyor. Tiger'lerden öndekinin namlusu sağa bakıyor, arkadakinin ise sola, hafifçe eğilmiş vaziyette...Belli ki bir yerde ilerlerken etrafı da kolçan ediyor metal canavarlar ve içindeki ölüm mahkumları. O 88 mm.lik namlular öyle tehditkarlar ki. Sanırım namlulara önden bakma

şansımız olsa ölümün kara gözleri bize sırtacak, oldukça şen oldukça mutlu...O sırada arkadaki Tiger'ın yanındaki karaltıya gözünüz iliyor, savaş sisi içinde görünen o yanmış T-34'e. Taret kapakları açık, düşünüyorsunuz o kararmış yığın ne kadar da miki fareye benziyor. Ön kapağından yarı beline kadar sakmış ve hala dumanı tüten şoförünü görüyorsunuz sonra, yanık et kokusu sanki odanıza doluyor. Ne garip bir ironi, az önce yaşayan bir insanı biraz sonra üzerinde dumanı tüten bir kömür yığına dönüştüren o vahşi 88'lik

Hepimizin bildiği gibi biz maketçiler zırhlı araçlar ya da AFV denilince hemen taygır, panter Te-Otuzdört, Şörmin vs vs sayıp döken bir kitleyiz. Tüm bunların tekerinden namlu ucuna, üretildikleri çeliğin içindeki karbon miktarından kullandıkları motor contalarına kadar birçok özelliğini anlatabilen birçok arkadaşımız var. Aslında modelciliğin/maketçiliğin güzelliği burada. İnsana çok şey öğretmekte. Hoş, öğrettiği çoğu şey etrafımızdaki eşimiz, dostumuz, annemiz, babamız için hiçbir anlam ifade etmemekte. Ama olsun, sonuçta bu işin bizlere kazandırdığı birçok özellik ve ayrıcalık var. Ama bence bunlardan en önemlisi kanımıza işleyen araştırmacılık ve içimizde daima kıpırdanan merak duygusu.

Zırhlı araçlar, AFV'ler, kundağı motorlu toplar, tanksavar silahlar donatılmış motorlu araçlar, üzerine kendilerine yaklaşabilen canlıları öldürmek için makineli tüfeklerle donatılmış, o kocaman, kaba, ancak insan eliyle şekillenmiş metaller bize derinliklerimizden gelen ilkel tutkularımızı hatırlatıyor; korunmak ve korunurken de düşmanımızı öldürmek. Özene bezene yaptığımız, foto eçler ekleyip, metal namlu takıp, üzerinde türlü renk oyunu denediğimiz şeyler gerçekleri bir zamanlar avcı çukurlarında veya siper kalıntıları içinde bekleyen insanların üzerinden geçerek onları kan ve kemik yığını haline getiren, bir çatışma sonrasında paletlerinden kemikler ve bilumum insan parçalarının temizlendiği ya da içindeki litrelerce benzin ve mühimmatın yandığı sırada mürettebatını bırakmak istemeyen, insan ruhuna susamış metal mezarlardan ve ölümcül tırpanlardan başka birşey değil!

halbuki o insanın belki de başka bir zaman olsa yüzünü traş edeceği ve aynada gördüğü temiz görüntüsüyle kucağına atlayacağı çocukları ile mutlu bir şekilde oynamasına neden olacak metalden başkası değil. Savaş işte bu düşünceleri insanı esir ediyor bir anda. Ve o iki tank savaş sisi içinde ilerleyip gidiyorlar kendi kaderlerine doğru...

Burada şu soru insan aklına düşüyor; madem elde etmek istediğimiz hep en gerçekçi görüntüler, o zaman neden eteklerinde toprağın tozu, çamuru olan

olan, üzerindeki boyaları dökülmüş, paslanmış tanklar yerine her yeri kanla-kemikle sıvalı, savaşın gerçek görüntüleri üzerinde olan modeller üretmiyoruz? Böylece en gerçekçi anı yakalamış olmaz mıyız? En iyi modelci biz olmaz mıyız?..Sanırım buna da vereceğim cevap yine içgüdülerimizden gelecek; o görüntüler unutulmak zorunda, beynimiz onları unutmalı ki savaş hep romantik yönüyle hatırlansın...

Bu kadar yeter. Gelelim başta söylediğim merak ve araştırmacılık isteğinin neden olduklarına;

Şöyle bir giriş yapayım, Türk Tankçılığı ne zaman başladı ve nasıl bir yol katetti? Konu hakkında eminim ki benden çok daha bilgili, dökümanlar sahip ve detaylara hakim arkadaşlarımız var ama naçizene şöyle bir tarif yapayım, tankçılığımız dünyadaki gelişmelere paralel olarak 1926'lardan sonra Rusya'dan, Fransa'dan ve İngiltere'den alınan tanklarla başladı. Elbetteki bize verilen tanklar onları satan ülkelerin en iyileri değildi ama varolma savaşından çıkan bir ülkenin eldeki imkanları ile alabileceklerinin en iyisiydiler. Bu sıralarda,yani ATATÜRK döneminde, uçak sanayinde olduğu gibi zırhlı araç ve tank alanında bazı yerli üretim çabaları oldu ise de tüm bu gayretler ATATÜRK'ün ölümü ile rafa kaldırıldı.

(Bu konu başlı başına ciltlerle kitap yazılabilecek kadar derin ve acı hatıralarla doludur. Merak edenlerin rahmetli Vecihi HÜRKUŞ ve Nuri DEMİRAĞ'ın yaşadıklarını araştırmalarını tavsiye ederim.) Daha sonraki dönem ise daha bilindik, 2.dünya savaşı fırtınaları içinde almanlardan alınanlar akabinde amerikan zimbirtılarının ülkemize girmeye başlaması ve günümüz kadar olan durumlar vs vs...

Bu dönem içinde bir bölüm var ki aslında konumuzu kapsayan şey de bu zamanda üretilmiş. Fikrin kimden çıktığı, nerede yapıldığı veya yapımında nasıl bir yol izlendiği meçhul. Onu ilk kez eğer hafızam beni yanıltmıyor ise 1990'lı yıllarda aldığım bir Savunma ve Havacılık Dergisinin içindeki ufak bir karede gördüm. Kendisiyle tanışmam ise bu yılın ağustos ayında oldu. Aslında önemli olan da onun üretilmesi. İstenilirse bu ülkede nelerin yapılabileceğine dair bir örnek.

Lafı fazla dolandırmadan hemen kendisini takdim edeyim; efendim işte karşınızda tam adı ile "Orgeneral Cemal TURAL Kariyeri"

Kendisi şu anda Ankara-Etimesgut'ta Zırhlı Birlikler ve Eğitim Tümen K.İğ'i içindeki Tank Müzesindeki! mezarında zamanını geçirmekte. Önüne konulan bilgi levhasında hizmete girişi

üretme rüzgarı gelmekte. Hepimizin bildiği gibi meşhur otomobil teşebbüsümüz "Devrim"de bu dönemde bu isteklerin sonucunda üretilmişti. Dolayısıyla TURAL Kariyerinin de bu dönemde yapılan benzer bir çalışma sonucu ortaya çıktığı yorumu yapılabilir.

Bununla birlikte araç incelendiğinde TURAL'ın M24'ten mi yoksa başka bir Amerikan araçından mı üretildiği sorusu insanın aklına geliyor. Örneğin Amerikalıların M37 Kundağı motorlu topunun şasisinin TURAL ile çok büyük benzerlikleri var. Mesela yürüyen aksam ve ön tarafta yer alan bazı kısımlar M37 ile birebir aynı. Bununla beraber mesela M37'de ön kısımdaki yer almayan makineli tüfek yuvasının TURAL'da olması ve benim gördüğüm kadarı ile bu kısmın o bölge ile herhangi bir kaynak veya diğer bir birleştirme emaresi olmadan yekpare bir şekilde durması TURAL'ın M37'den türetildiği iddiasını çürütebilir. Ayrıca tekerlek yerleşiminde M37 ve TURAL arasındaki benzerlik yol tekerlerinin amortisörlerinin montajına bakıldığında aslında farklı iki aracı işaret ediyor. Ayrıca hiçbir kayıta Kara Kuvvetleri envanterine girmiş M37 veya M37 şasisinden bahsedilmemekte.

Gelelim benim gördüklerime. Öyle görünüyor ki M24'te motor arkada iken TURAL'da ortaya alınmış. M24'te önde bulunan sürücü bölümüne TURAL da da dokunulmamış ama sanırım motordan kaynaklı ağırlık merkezi kayması yüzünden amortisörler değiştirilmiş. Paletlerin üst kısmında boşa dönen tekerleklerde sayı artırılmış ve 4 tane yapılmış. Yol tekerlerinin aralığı artırılmış. Yeni bir egzoz sistemi yapılmış, Makineli tüfekler için kupolalar eklenmiş. Personelin bindiği kısım ise koruma anlamında pek etkili olmayan dik açılı panellerin kaynakla birleştirilmesi ile inşa edilmiş. Aracın personel barınma kısmının sadece ön tarafında çok hafif bir eğim mevcut. Ayrıca araç üzerine çıkmak/tutunmak için tutamaçlar, aracı kaldırmak için bağlantı yerleri ve ekstra bir-iki kapak vs bulunmakta. Bunun haricinde personel taşıma kısmı ile sürücü bölmesinin arasında bir irtibat penceresi yok. Herhangi bir konuşma sistemini ben göremedim. TURAL'ın içinde ise sadece oturma

1947, çıkışı ise 1971 olarak yazılmakta ki muhtemelen M24'lerin hizmete giriş tarihi bir yanlışlık sonucu TURAL'ında hizmete giriş tarihi olarak alınmış. Kendisi hakkında verilen bilgiler ile son derece sınırlı, toplam 12 kişi taşıdığı, silahları (ki bir yanlışlıkta burada; üzerinde 75 mmlik top olduğu yazılmış!!!) vb. ufak tefek bilgiler var. Kaç tane üretildiği, neden üretilmek istendiği, nerede tasarlandığı, yapımında kimlerin çalıştığı vs. bilgilere ulaşmak şu an için imkansız. Fakat bazı varsayımlarda bulunmak mümkün.

Bu zırhlı personel taşıyıcının 1960lı yıllarda M24 baz alınarak üretildiği aslında ilk olarak Savunma ve Havacılık Dergisinin bahsettiğim sayısında belirtilmiş. Yazıda verilen bu bilgi de internette aynen kullanılmış. İnsanın aklına hemen 1960 ihtilali sonrası memlekette esen sanayileşme, birşeyleri

yerleri ve metal sürgülü dolapları göze çarpıyor. Zemin ise tırtıl çekilmiş metal plakalardan oluşmakta. Personel giriş-çıkış kapısı ya normal şekilde açılıyor ya da arka kapak komple yatay olarak eğimli şekilde, sanırım kapak atma olarak tabir edilen şekilde açılabilir. TURAL'ın üzerindeki paletler geç dönemlerde M24'lere takılan T85E-1 tipi paletler.

Aşağıya referans olarak yine aynı müzede! bulunan M24 ile TURAL'ı alt alta koydum. En altta da bahsettiğim M37 bulunmakta.

Hemen belirteyim palet baklalarını saymadım ve aracın ölçülerini alamadım. Ancak yakın zamanda araca yeniden bir ziyarette bulunmayı ve üzerinde detaylı bir çalışma yapmayı umuyorum.

Gelelim son sözlere, TURAL Kariyerine dokunmak çok güzel bir duygu. TURAL üzerinde bazı hayalleri, amaçları ve hepsinden öte bu vatan için birşeyler yapmak istemiş olan insanların heyecanını taşıyor.

Ben bu fotolar çekerken orada bu ve diğer bazı tankların temizlik/bakım sorumluluğunun verildiği Mehmetçik ile de konuştum. Ne acı!!!! Bana "neden bu eskilerin fotoğraflarını çekiyorsun komutanım, bak ilerde daha yeniler var onları çeksene." dedi. Nereden bilsin çocuk sorumluluğuna verdikleri aracın bir eşi daha yok dünya üzerinde...Bunu söyleyen Mehmetçik'e "Bak arkadaş...Buna çok iyi bak, çünkü senin sorumluluğuna verilen bu eski dünya üzerinde bir tane, bundan başka yok. Neden mi fotoğrafını çekiyorum bunun, çünkü bu yok oldu mu bir tarih ortadan kaybolacak. En azından yokolmadan önce elimizde bazı hatıraları kalsın diye bu eskinin fotolarını çekiyorum." dedim. Bunları duyan Mehmetçik inanmadı...Şaşkınlık ve inanmama arasında gitti geldi ve sonunda "Nasıl yani komutanım dedi, bundan başka bir tane daha yok mu?..." diye sordu. "Yok" dedim, "yok işte yok". O zaman TURAL'a olan bakışları değişti Mehmetçiğin, o "eski" artık onun gözünde "eski" değildi, kendi sorumluluğuna verilen bir hazine idi....

"Hadi bir vatan evladına kendi vatanının tarihinden ufacık satırı anlattın diye sevin Alper" diyor bir tarafım...Karşıt kelimeler kafamın içinde yankılanmaya hazır hemen; "Hadi oradan be, bir kişi nedir ki!!!!" Bu tankları fotoğraflamaya giderken "Ne yapacaksınız bu hurdaları komutanım, hepsini çöpe atmak lazım. En iyisi almanlarınki" diyen astsubayın sesi kulaklarımda diğer yandan. Öte taraftan buraya basmaktan utandığım evet evet yanlışı okumadınız UTANDIĞIM, TURAL'ın içinin halini gösteren fotolar şu anda bilgisayarımın hard diskinde 1 ve 0'lar halinde durmakta. Nereye kadar sürecek bu tarihimizden duyduğumuz nefret, hatıralara karşı olan kinimiz. Aklıma hemen Amerika'daki, Fransa'daki tank müzeleri geliyor...Kendi askerlerini, insanlarını öldüren, kanlı pelteye veya kararmış yığınlara çeviren metal canavarlara gözü gibi bakan, onları temizleyen, boyayan insanlar acaba ne hissediyorlar?

Hurdaymış!!!!

Çeyrek Ölçek Tiger1 E Erken Model

Ayhan Toplu

AFV Club' ın Skybow kalıplarını kullanarak çıkarttığı ikinci model. İlki galerimizlerde de yine benim yaptığım Geç dönem modeli bulabilirsiniz. Modelin genel kalitesi çok başarılı, kalıp izi veya çapak bulunmuyor. Ayrıca PE olarak verilen ızgara ve MG nişangahı gibi güzel ayrıtlar da mevcut. Kutu içinden 4 profilli destekleyecek şekilde ıslak çıkartma var. Ama dekaller çok sorunlu, hem modele yapışmıyorlar hem çok kalınlı hem de parçalanıyorlar. Bu AFV Club da çok başıma gelmeye başladı, sanırım markanın genel bir sorunu. Dekal desteğinin genişliği profillere de yansımış haliyle, panzer grisinden düz çöl sarısına oradan da 2 renk kamuflajlı Tiger lar üretebiliyorsunuz.

Modelin tek zayıf tarafı bence, vinil olarak verilen paletleri. Önceden yapmış olduğum geç dönem tigerda da benzer sorun yaşadığım için biraz paraya kıyıp Friulmodel'in metal paletlerinden edinmişim. Parçaların birleşme azmi gayet iyi, bir hafta sonunuzu ayırarak toplamanız olası. Tek zaman alacak aşama yol tekerlerinin(48 adet) tesviyesi ve boyanması olacaktır. Onun haricinde hafta sonu kiti denilebilir.

“Burada çeşitli renk oyunları yaparak, çeşitli tonlar yaratmaya çalıştım. Bu elbette aracın daha gerçekçi görünmesine yardımcı oluyor.”

Modelin Künyesi
Ölçek: 1/48
Üretici: AFV Club
Model: Tiger1E Erken Model

Kullanılan Detay Setleri
- Friulmodel Erken Dönem
Tiger Metal Paletleri #ATL4802
- RB Model Erken Dönem
Tiger Metal Namlusu #RB48B01

Dediğim gibi ben de bir gazla modele giriştim. Yol tekerlerine kadar toplaması yaklaşık 2 saatimi aldı. Daha sonra yol tekerlerinin tesviyes, beni asıl bayan ve zamanımı alan kısım oldu. Ayrıca yol tekerlerinin yapısından dolayı bunları boyayıp yapıştırmamızı tavsiye ederim. Diğer türlü boyaması ve eskitmesi çok zor olacaktır.

Modeli ayrıntı yönünden desteklemesi açısından metal palet ve Rb Model' den metal namlu da eklemiştım. Bu iki ekleme modeli oldukça değiştiriyor. Montajda genelde kutudan çıktığı gibi yaptığım ve herhangi bir sorun yaşamadığım için yazabilecek fazla birşey yok.

Önceden boyamış olduğum tekerlerin maske ile korunmaya alınmasının ardından modele genel olarak astar attım. Astar olarak her zamankinden farklı olarak Vallejo' nun akrilik muadilini tercih ettim. Bu astarın kapaticılığı oldukça iyi ve en önemli özelliği kokusuz olmalı. O yüzden evde pencereyi kapıyı açmadan rahat rahat kullanabilirsiniz. Ama dezavantajları da yok değil, öncelikle Vallejo boyaalarının tamamında yaşanan tıkanma ve tabancadan çıkmama sorunu mevcuttur. Ben burada geniş ağızlı boya tabancası ve ilk temizliği musluk suyu ile yaparak biraz olsun üstesinden gelebildim.

Astarın ardından Tamiya XF-57, XF-59, XF-60 ve XF-2 ile aracın ana rengi olan koyu sarıyı attım. Burada çeşitli renk oyunları yaparak, çeşitli tonlar yaratmaya çalıştım. Bu elbette aracın daha gerçekçi görünmesine yardımcı oluyor.

Ana rengin ardından yine Tamiya XF-58 ve XF-57 ile kamuflaj rengi olan yeşili attım. Yeşilin içine biraz buff katmamın amacı hafif solmuş etkisi yaratmak idi.

Ardından Mig productions' ın Alman Tankları filtre setinden sarı ve üç renkli seçeneklerini kullanarak filtre uyguladım. Bu aşamada hem ana renk üzerinde ton sayısını artırdı hem de önceden hava tabancası ile yapmış olduğum çeşitli tonların birbirleriyle bütünleşmesini sağladı.

Filtrenin kurumasının ardından siyah yağlı boya ve yine Mig' in dark wash' u ile lokal yıkama yaptım.

Bu aşamadan sonra araca genel olarak parlak vernik atıp dekalleri yapıştırdım. Dekaller fazlasıyla uğraştırdı beni. Öncelikle çok kalınlardı ve dekal solusyonlarına tepki vermiyorlardı. Bildiğiniz badana fırçasıyla microsole gömdüm dekalleri. Bu bile kalınlıklarına etki etmedi.

Son aşamada aracın paletlerini boyayıp biraz da pigment eklemesinin ardından modeli sonlandırdım.

Ayhan Toplu
Eylül 2011

1/35 Dragon Panther G “Geç Dönem”

M.Ahmet Yazal

Panther tankları:

Panther tankları Almanların doğu cephesinde kendi tank tasarımlarının ötesine geçen geniş paletli, güçlü bir silaha sahip ve eğimli yüzeyler, nedeniyle zırh korumasını artıran T-34 ve kalın zırhlı KV serisi tanklarla karşılaşması üzerine aslında biraz da aceleyle uygulanmaya konan bir projenin ürünüdür. Hatta ilk değerlendirmelerde, yeni bir tank tasarlanması yerine doğrudan T-34 tankının bir kopyasının üretilmesi dahi düşünülür. Ancak, T-34’ün yapımında kullanılan bazı metodların Alman sanayi tesislerine uygun olmaması ve dizel motorunun tek parça alüminyum bloğunun Almanya’da üretilmesinin mümkün olamaması nedeniyle bu fikirden vazgeçilir. Bunun üzerine muharebe sahasını kontrol edebilecek yeni bir tank tasarlanması için MAN ve Daimler Benz’e talimat verilir. Daimler Benz tarafından tasarlanan ve bir prototipi de üretilen araç büyüklük ve görünüm itibarıyla T-34’e çok benzer. MAN tarafından tasarlanan ise daha büyüktür ve bilahare bazı küçük değişikliklerle bugünkü Panther tankına dönüşür. Neticede önce değerlendirme komisyonu, sonra da bizzat Hitler, MAN tasarımında karar kılar. İlk Panther prototipi Eylül 1942’de üretilir. Seri üretime ise Kasım 1942’de geçilir. İlk çıkan Panther serisi “Panther D” olarak adlandırılır. Daha sonra geliştirilmiş bir taret konularak “Panther A” serisi, en son da ana kasa yenilenerek

“Panther G” serisi üretilir. Toplam üretim 4.814 araca ulaşır. İlk defa 1943 yılında Kursk’da iki tabur halinde hizmete giren Panther D’ler, çoğunlukla mekanik arızalar nedeniyle savaş dışı kalırlar. Bunların önemli bir bölümü de bu büyüklükte araçları çekecek yeter sayıda kurtarıcı bulunmaması nedeniyle mürettebatları tarafından imha edilir. Ancak bir yandan da zırh koruması ve 3.000 metreye varan mesafelerden düşman tanklarını imha edebilen yeni 75 mm’lik top, mürettebatlarda büyük beğeni toplar. Bilahare bu ilk dönem sorunları giderilen Panther tankı, bazılarınca savaşın en iyi orta sınıf tankı olur.

Panther tanklarından ayrıca savaşın zırh/silah dengesi en mükemmel tank avcısı kabul edilen 88 mm’lik toplu Jagdpanther ve çekici olarak kullanılmak üzere de Bergpanther versiyonları da üretilir. Topu olmayan ve bunun yerine sahte tahta bir top taşıyan özel bir taret tasarımıyla topçu ileri gözlem aracı olacak bir araç ile 37mm’lik iki top taşıyacak Coelian modellerinin ise tahta taretli prototiplerinin ötesinde üretimi gerçekleşmez.

Panther serisinin G’den sonra gelecek modeli olan “Panther F” serisi ise, ancak müttefiklerce ele geçirilen MAN fabrikasında üretim hattında tamamlanma aşamasına kadar ulaşabilir. Bu

Modelin Künyesi

Ölçek: 1/35

Üretici: Dragon

Model: Panther G Geç Model “Smart Kit”

seride ve Panther II'de kullanılması öngörülen ve taret içini küçültmeksizin taret ön yüzeyini daraltmayı amaçlayan Schmalturm tipi taretlerden ise birkaç prototip üretilmekle birlikte, bunlardan da tanklara monte edilip savaşa sürülen olmaz.

Panther II ise sadece bir prototip olarak üretilir. Almanya'da taretsiz olarak ele geçirilen bu araç da, daha sonra üzerine yerleştirilen bir "Panther G" taretiyle ABD'de Fort Knox'daki Patton Müzesi'nde sergilenmektedir.

“
Modelim, Dragon'un birkaç yıl önce Smart Kit olarak çıkarttığı geç dönem Panther G'si.
”

Dragon'un bu serisindeki araçlar, kullanılan kalıp tekniği nedeniyle gerçekten bundan önceki modellerde ulaşılmaması mümkün olmayan ince detay ve ayrıntılar içeriyorlar. Ayrıca, taret gibi bazı parçaların ve namlunun tek parçadan dökülmeleri, alet tutma mandallarının saplarının dahi kalıplanmış olması gibi ayrıntılar sayesinde, detay seti kullanılmaksızın da çok başarılı şekilde toplanabiliyorlar. Ben de bu modelde ilk defa bu seriyi denemek için, hiçbir detay seti kullanmadan, tamamen kutudan çıktığı gibi bitirdim.

Ancak hatırlatmalıyım ki, model "akıllı" olabilir ama kesinlikle basit değil. Ayrıntılı kalıp teknolojisi, en ufak parçanın dahi çerçeveye birkaç noktadan bağlanması sonucunu doğuruyor. Bu da modeli toplarken eğe, törpü ve zımparayı elinizden bırakamamanız anlamına geliyor.

Modelimiz, savaşın en son Panther'lerinden biri olarak toplandı. Kutu üzeri resminden ve savaş sonunda bir savaş malzemesi deposunda bu türden kamuflaja sahip bazı Panther tanklarından esinlendi. Aracın çok geç dönem yapan en dikkat çekici özellikleri, komutan kulesinde uçaksavar makineli için kullanılan kızağın bulunmaması (bunun yerine kullanılacak bir kısa boru mevcut), mantlet'in altındaki gelen mermilerin kasa tavanını vuracak şekilde aşağıya sekmesini önleyecek çıkıntı, son tekerlerin tamamen metalden üretilen tekerler olması (bu MAN tarafından çok az sayıda araçta uygulanan ve sebebi kesin olarak bilinmeyen bir düzenleme) ve komutan kulesinin önündeki kızılötesi set montajı halinde bunun kablolarının tarette gireceği deliği gizleyen küçük at nalı şeklinde zırh olarak sıralanabilir. Ancak aracımız, kızılötesi görüş ve nişan setlerini taşımak için hazırlanmış bir araç değil. Bunların sağ arka malzeme kutuları farklı oluyor.

Araç ilk önce tamamen siyaha boyandı. Bunun üzerine de, panel çizgilerinde siyahı gösterecek şekilde ince katlar halinde dark yellow/buff karışımı uygulandı. Maska leme bandı kullanılarak uygulanan olive gren/nato green karışımının ardından da eskitmeye geçildi.

Araçın genelinde önce Mig'in üç renk kamuflaj için olan açık kahve filtresi kullanıldı, daha sonra da Mig Dark Wash ile detay yıkama yapıldı. Bunun üzerine çeşitli panellere, kahverengi ve sarı tonlarında filtreleri ve yağlı boyalar ile farklı filtre uygulamaları yapıldı.

Sonrasında ise Vallejo renkleriyle (Dark Sand, German Camo Pale Brown ve Dark Grey) çizikler ve boya dökülmeleri yapıldı.

Tozlama işine gelince ise, önce tabanca ile çok inceltilmiş toprak ve toz tonları uygun yerlere atıldı. Sonrasında ise pigmentlerle yerine göre değişen renklerde ve miktarlarda kuru olarak kirletme yapıldı. Bunların bazılarının üzerine ilave pigmentler ıslak uygulanarak lekeler oluşturuldu. Motor kapağının üzerine de Tensacrom serisinden akrilik renkler ve parlak vernikle karıştırılmış yağlı boyalar kullanılarak yağ, yakıt lekeleri yapıldı.

Araçta kutudan çıkan dekaller kullanıldı. Sadece önde kullanılan kasa seri numarası Archer kuru dekal ve maalesef sonradan fark ettiğim üzere bu kadar geç dönem bir araç için çok eski.

Modelin kutunun açılmasından bu hale gelmesi iki yılı buldu. Bunda genelde üç beş modeli bir arada yapma alışkanlığım, vakitsizlik, gaz kaçmasının yanı sıra ailemizin iki küçük canavarla büyümesi de etkili oldu tabii... Yıllık AFV yarışmalarımızda sergi bölümünde her sene getirdiğim bu modelin gelişimini varsa arşivinizdeki yarışma fotoğraflarından da takip edebilirsiniz.

İyi modeller....

Ahmet Yazal

1/48 Tamiya Bf-109 E-3

Zafer Yılmaz

Aslında Bf109-Fw190 yapıla yapıla modelcilikle uğraşan hemen hemen herkesin aşına olduğu bir mevzuu haline dönüştü. Uçak yapan herkes E-Emil serisinin 'bettil of briteyn' denilen İngiliz kanalı üzerinde cereyan etmiş harpte kullanıldığını ve 109 ailesinin erken döneminden sayılabileceğini bilir. Bir çok havacılık gurusu aletin hasmı olan Spitfire'dan üstün olduğunu iddia etse de,ünlü Türk düşünürü Ayhan Toplu'nunda söylemiş olduğu gibi; Almanlar savaşı kaybedince Sd.Kfz.7 de savaşı kaybetmiş sayıldı,doğal olarak Bf-109 da!

Biz gene de araştırmacı modelci çizgimize sadık kalıp azda olsa E-serisinden azıcık bahsedelim.

1934 senesinde dünyaya gözünü açan Bf109, 1937'de seri üretime geçip İspanya iç savaşında rüşdünü ispat etmiş, duvara 'Faşo Aga' yazan komunistlere hadini bildiren bir savaş makinesi olmuştur. (İspanyol iç savaşı aynı zamanda Hs-123,He-111 ve Ju-87 Stuka gibi uçaklarında er meydanına çıkıp takdir aldıkları bir harp olmuştur ve 2.Cihan harbinde Alaman hava strajedisinin çizilmesinde etkin rol oynamıştır)

Neyse efem,E-serisi 39-40 yılları arasında kullanılmış olup, sadece İngiliz kanalı değil Balkanlar, İskandinavya elleri ,Kuzey Afrika gibi memleketlerde çarpışmış güzide bir tayyaredir. Uçak, Daimler Benz DB 601 motoruyla takatlandırılmış olup (Takat kelimesine bayılıyorum,bugün sadece 50 üzeri insanlar bunu kullanıyor,'Ay dizlerim çözüldü,takatım kalmadı felan!) işbu motor 1175 beygir gücü üretmekteydi.

Uçakta silah namına 2 adet 7.92mm Mg17 makinalı ve uçağına göre 2 yada 3 adet 20mm MG FF top bulunuyordu.Ayrıca 4 adet 50kg.lik yada 1 adet 120 kiloluk toraman bomba taşıyabiliyordu.

4000 adet gibi güzel bir üretim rakamını yakalayan uçağın üretimi 1941 yılı ortalarında durdurulmuş olup yerini pek bir sevimsiz bulduğum F Modeline bırakmıştır...

Kendisini saygıyla yad ediyoruz...

“ Almanlar savaşı kaybedince Sd.Kfz.7 de savaşı kaybetmiş sayıldı, doğal olarak Bf-109 da!”

Modelin Künyesi
Ölçek: 1/48
Üretici: Tamiya
Model: Bf-109 E-3

Şimdi insan 'tırt' modelci olunca ne yapar? Gider paşa paşa Tamiya alır, basar içine Eduardullah renkli kemeri, varsa parası 'Lan paramla bey düdüklerim!' der, sepetine de ekler resin ekzostu, maskeyi..'Ohhh! Alem buysa kral benim! Mahsun yönetmen olduysa bende modelci oldurum!' der... Ve kitini toplar.. İşte bende böyle yaptım, kimse kusura bakmasın...

Kokpit boyasında Gunze RLM02 kullanırken RLM65/71/04 Model Master şişelerinden özenle süzülerek kullanıldı. Kitin yapımında after market cinsinden Eduard renkli kemer ve Aeromaster dekal seti kullanıldı. Seçmiş olduğum profil 1942 yılında Rusya'da ne ebesinin örekesini aradığı belli olmayan Hırvat bir pilota ait. Amcamız Hırvat faşosu Ustaşalar'a mensup olmalı ki, burnun arkasında Hırvat bayrağı ve 'U' amblemi mevcut.

Arab'ın yağı bol bulunca testislerine sürmesi hesabı uçakta bol miktarda RLM 04 sarı kullanılmış; azıcık dikkat ederseniz sizler de göreceksiniz...

Kitin zaten kendisi kolayken güzel oturan dekallerle resmen şokella oldu,kısa sürede de bitti. Yağlı boya yıkama yapılırken parlak için kutsal mai X-22, son kat Model Master kullanıldı.

Eğer egzost izlerinin fazlalığı dikkatinizi çekiyorsa,uçağın 1942'ye kadar kullanılmış olmasından esinlenerek abartı egzostu kışçımdan uydurdum.(Mantıklı geldi ne yapayım?)

E-Emil modeli bir çok cephede bol miktarda kullanılmasından dolayı sizlere çok miktarda profil sunuyor. Alacağınız, beğendiğiniz bir dekal setiyle birkaç gün içerisinde rafınıza güzel bir Alman uçağı görebilirsiniz. Tirt modelciyseniz veya zamanınız azsa alınız yapınız.

Kendi adıma sonuçtan memnunum.Resimleri çeken muhterem dostum Ayhan Toplu'ya da Erol Atar tadında çalışmasından dolayı sonsuz teşekkürler! (Rabbim sonunu benzetmesin)

Herkese sağlık, huzur ve bol modeller...

Zafer

“Şimdi insan ‘tirt’ modelci olunca ne yapar? Gider paşa paşa Tamiya alır, basar içine Eduardullah renkli kemeri, varsa parası ‘Lan paramla bey düdüklerim!’ der, sepetine de ekler resin ekzostu, maskeyi..’Ohhh! Alem buysa kral benim! Mahsun yönetmen olduysa bende modelci oldurum!’ der... Ve kitini toplar.. İşte bende böyle yaptım, kimse ” kusura bakmasın...

İnceleme

HobbyBoss Spitfire Mk.Vb Tropical

Zafer Yılmaz

İki katlı kırmızı otobüsler,siyah koca şapkalı put gibi duran askerler,Big Ben saat kulesi, Kraliyet ailesi,mütevvefa prenses Di ve sümsük sabık kocası elbette bütün gezegence kanıksanmış İngiliz ikonlarıdır.Konumuz modelcilik olunca ise İngiltere ile alakalı akla gelen şüphesiz Spitfire,Lancaster ve Mosquito teyyareleridir ki,Spitfire en çok hatırlananıdır.

Açıkçası uçağın tarihçesine derin derin girmeyeceğim,daha önce sitemizde mükerrer kere yapılip galerilerde yerini almış uçaklara göz atarsanız hikayesini okuyabilirsiniz..

Ancak incelememizin konusu olan çöl filtreli Spitfire konusuna değinmekte fayda var sevgili dostlarım...

Middle Stone (orta kaya/taş oluyor bizde meali sanırım),dark earth (Koyu toprak) üst renkleri, azure mavisi,Akdeniz mavisi alt renkeriyle çöl şartlarına uygun boyanan uçağın en dikkat çeken tarafı muhakkak burun altına yerleştirilmiş olan hava filtresiydi. Bu filtreler 'Vokes' firması tarafından üretilmişti. (Hani bize de gelenlerde olan) Gelgelelim Vokes filtreler pek bir ağır olup uçağın performansının düşmesine sebep oluyordu.Bunu gören cingöz 103. Uçak bakım ünitesi elemanları,el emeği göz nuru bir filtre yaptılar kendilerince. Yeni filtre daha hafifti ve daha az hava sürtünmesine mahal veriyordu. Bu filtre de adını üretildiği yer olan Aboukir'den aldı.Aboukir,İskenderiye yakınlarında bir yerin adıdır ve gitmezseniz sanırım pek bir şey kaybetmezsiniz..

Tropical Mk.Vb,ayrıca daha büyükçe bir yağ tankına,çöl şartlarında düşüp babalara gelecek pilot için hazırlanmış özel bir ilk yardım kutusuna sahipti.

Uçaktaki Merlin 50 serisi motoru yaklaşık 800 metre yüksekte 1585 HP ürettiyordu.(Daha önce Merlin 45 vardı,1440 HP) Silah donanımı ise;2 adet 20mm top,4 adet .303 kalibre makineli ve 226 kg. ağırlığında bombalardı.

Fw190 safhında hızlı gelişmeler olup tez zamanda Spitfire'in ağzına ağzına kürekle vurmaya başlaması üzerine İngilizler Spitfire mk.IX üretimine doğru koşar adımlarla gittiler...Mk.Vb'nin de pek bir esprisi kalmadı.

Kuzey Afrika'da piyasa durulunca 1944 yılında 39 adet Mk.Vb tropical teyyaresi hava kuvvetlerimize verilmiştir.

“ Kuzey Afrika'da piyasa durulunca 1944 yılında 39 adet Mk.Vb tropical teyyaresi hava kuvvetlerimize verilmiştir. ”

olması ve pek bir eğrelti duran pervane vb vb..Hatta bazı yabancı perçin sayan ağabeyler gövdenin fazla geniş verildiğinden falan dem vurmuşlar..Ha birde pilotun çömleği koyduğu koltuk kısmının azıcık ufak verilmiş olması gibi bir sorun var.

Tabii yukarıda yazmış olduklarım negatif kısımlar. Gelelim güzelliklere;kemer , pilotun sırt zırhı,radyatör için PE,lastikten imal tekerlekler,motor ve radyo kompartmanı detayı...

Yakından kutu içi muhteviyatına göz attığımızda;7adet gri irili ufaklı çerçeve,2 adet muntazam basılmış şefaf çerçeve,yukarı bahsettiğim PE ve lastikler bize 'merhaba' diyor. Dekal opsiyonları;1 adet Vokes filtreli standart ("Türk oluyor mu Amca bu? Nevet,nevet yavrum!) ve bir adet kesik kanat uçlu,Aboukir filtreli olanı mevcut.Profillerden lan Greed tarafından uçmuş olanı var ki pek sevdim;kuyruğu ile swastika kıran kedi var!Türk yapmazsam bunu yaparım herhalde...

Kit bittiğinde 35 cm genişliğinde ve 28.5 cm uzunluğunda oluyor..Almadan hesabınızı yapın,konuşun.Yenge elinizde uçakla salona geldiğinizde bit bit yapmasın... ;)

Sonuç:

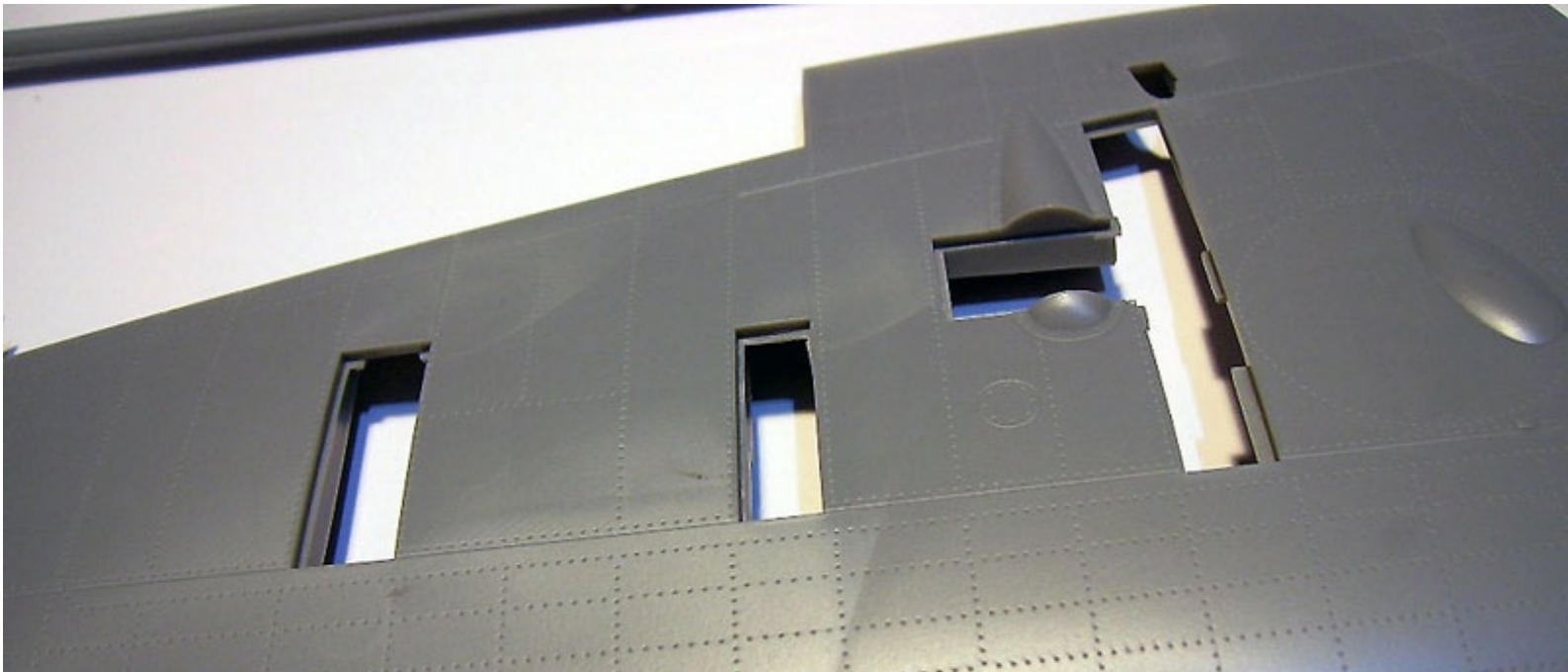
Artısı ve eksisi bol bir kit.Ama her durumda yetmişlerden kalma Hasegawa kitinden kanımca daha iyi. Dilerim Quickboost tez vakitte adam gibi pervane,hareketli yüzey falan çıkarır da kiti daha doğru yapabilme şansı doğar.Çıkarmazlarsa da 'mal bu' deyip yapmaya gayret edeceğiz.. Türk uçağı meraklılarının rağbet edeceğini umduğum,fiyat/kalite oranı iyi denilebilecek bir kit.. Tavsiye olunur!

Kitle alakalı söylenebilecek ilk şey;yıllardır 32 ölçekte Hasegawa Mk.Vb kitine mahkum modelcilere bir muştı olduğudur.Hasegawa kiti,Kenan Evren'in darbe yapmasında önce imal edilmiş olup,gövdesi dışa,kanadı içe detay garip bir modeldir.Hatırladığım kadarıyla ülkemizde sözü edilen kiti Sayın Özkan Türker yapmıştı.

Hobbyboss ,Trumpeter'in amcaoğlusı olduğundan biline ki Trumpeter'in 1:24 ölçekte çıkartmış olduğu Spitfire Mk.Vb kitini 90 derecede yıkayıp 32 ölçeğe çevirmiş. Daha önce 24 ölçekte görülen hatalar aynen burada da mevcut.Bez olması gereken yüzeylerin metal verilmiş

Perçin detayları çok öyle abartı değil,parça sayısı az tutulmuş... Pervane biraz can sıkıyor,sanki 1:43 ölçek bir kitten alınma.Kılavuz dersiniz evlere şenlik bir nokta yakaldım;pitot tübünü ters taktırıyor şaşkoloz Çin'li! ?

Unutmadan hemen ekleyeyim;Merlin motor detayıyla beraber,kompe silah donanımı verilmiş ve kapakları ne hikmetse şaffa olarak verilmiş.. Yarı-transparan 32 spit yapacak babyiğit çıkarsa bundan faydalanabilir;benim işim olmaz...

www.plasticbattle.com
Sayı: 03 Kasım 2011